

แนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท

ในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมีวัดศรีจันทรประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง

Guidelines for Promoting Corporate Social Responsibility Activities within the BangPu Industrial Estate, With Wat Sri Jant Pradit as the Central Hub

ทัศนัย ขอนสี^{1*} นพวรรณ วิเศษสินธุ์²

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Thatsanai Khonsri ^{1*} Noppawan Wiseshinthu ²

^{1,2}Faculty of Management Sciences, Dhonburi Rajabhat University

*Corresponding Author E-mail: tasanizaza@hotmail.com

(Received: May 2, 2024; Revised: July 3, 2024; Accepted: July 4, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมีวัดศรีจันทรประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง และ 2) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมีวัดศรีจันทรประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้บริหาร หัวหน้า บริษัทต่าง ๆ และนักวิชาการที่มีความรู้ทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม CSR จำนวน 10 คน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัด เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 10 คน ผู้เข้าร่วมประชุมระดมสมอง ที่เป็นผู้บริหารบริษัท พระ มัคทายก ครู ผู้นำชุมชนที่มีส่วนได้เสียกับการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 15 คน และผู้เข้าร่วมแบบการสนทนากลุ่ม คือนักวิชาการที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 5 คน สำหรับการสังเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย ดำเนินการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาหลัก มีดังนี้ การขาดการประสานงานระหว่างบริษัทและวัด ขาดความร่วมมือจากชุมชน การจัดกิจกรรมที่ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชน การจัดกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับเวลาทำงานของบริษัท และ 2) แนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู พบว่า ควรกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานที่เน้นความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างชัดเจน โดยระบุพันธกิจ จุดมุ่งหมาย และแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของบริษัท และตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน หรือสอดคล้องกับความสนใจของชุมชน โดยให้ออกาสชุมชนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินกิจกรรม รวมถึงการประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ทราบอย่างทั่วถึง โดยการใช้ช่องทางต่าง ๆ

ในการสื่อสารกับชุมชน เช่น การจัดประชุม การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เพื่อเพิ่มความสนใจและสนับสนุนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ

คำสำคัญ: ความรับผิดชอบต่อสังคม, การมีส่วนร่วมของชุมชน, การวิจัยเชิงคุณภาพ

Abstract

This research aimed to 1) study the problems of managing Corporate Social Responsibility (CSR) activities of companies in Bang Pu Industrial Estate, with Wat Srichan Pradit as the center and 2) study guidelines for promoting CSR activities of companies in Bang Pu Industrial Estate, with Wat Srichan Pradit as the center. The research method was qualitative research. The sample consisted of 10 administrators, chiefs and specialists knowledgeable about CSR, who were interviewed, 15 participants for brainstorming including company administrators, monks, teachers and community leaders responsible for CSR, and 5 specialists in CSR who participated in group dialogue for data synthesis using content analysis.

The research revealed that, 1) challenges in CSR management included lack of communication between the company and the community, Insufficient community understanding of activity organization, activities that did not address community needs, Employee inability to participate due to time constraints. 2) the guidelines for promoting CSR in Bang Pu Industrial estate were that clearly define CSR policy and management plans, establish a mission, purpose, and management guidelines aligned with company objectives, respond to community needs and interests, provide opportunities for community participation in planning and activity management, publicize activities through various communication channels (e.g., meetings), create and maintain good community relations, Increase participant interest and support, and encourage stakeholder involvement in CSR activities.

Keyword: Corporate social responsibility, Community participation, Qualitative research

บทนำ

การปฏิวัติอุตสาหกรรม โดยมนุษย์เป็นผู้เร่งขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยการนำทรัพยากรธรรมชาติ มาใช้ในการผลิตและพัฒนาเพื่อมุ่งเน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย และเสื่อมโทรมลง (อรวีร์ ทองเกื้อ, 2564) ดังนั้นการปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมของรัฐบาล โดยการส่งเสริมและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ไปสู่ภาคอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมด้านความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนและสังคมได้อย่างยั่งยืน ซึ่งเน้นการพัฒนาที่สร้างความสมดุลทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้เกิดเป็นความรับผิดชอบต่อสังคม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2560) ที่เรียกว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ (Corporate Social Responsibility: CSR) โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาพิษทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ ดังนั้นการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมต้องปฏิบัติอยู่ภายใต้กฎหมายที่ต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย มีความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมโดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของพนักงาน ชุมชน และทรัพยากร เพื่อเกิดการพัฒนาและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและยั่งยืน และเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร ได้รับการยอมรับและความไว้วางใจจากสังคมและชุมชน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2563) และในปัจจุบันการทำ CSR ถือได้ว่าเป็นเรื่องสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ CSR ให้เกิดขึ้น เพราะ CSR ไม่ควรจะเป็นแค่กระแสความนิยมฉาบฉวยหรือเป็นเพียงกิจกรรมส่งเสริมการตลาดและการสร้างสีสันเพื่อการประชาสัมพันธ์องค์กรโดยมีการบริจาคเป็นส่วนประกอบเพียงเท่านั้น ทั้งนี้กิจกรรม CSR บางรูปแบบหมายถึงการบริจาค การกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมจากสังคม แต่รากเหง้าของกระบวนการคิด วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย ที่ได้จะแตกต่างกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า แม้ตัวกิจกรรมจะมีลักษณะที่คล้ายกัน แต่กิจกรรม CSR ที่มาจากแนวคิดที่เกิดขึ้นจากภายในองค์กร มีการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์และแผนงานที่ชัดเจน ย่อมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่แตกต่างกับ CSR ที่เป็นเพียงกิจกรรมส่งเสริมการขายทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงการเชื่อมโยงกับค่านิยมและ ความสามารถหลักขององค์กรได้อย่างแท้จริง (อนันตชัย ยูรประถม, 2563)

นิคมอุตสาหกรรมบางปูถูกจัดให้เป็นแหล่งรองรับการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมตั้งแต่ในปี 2526 ทำปัจจุบันเป็นฐานทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยที่ยังคงมีบริษัทข้ามชาติต่าง ๆ สนใจหลงไหลเข้ามาลงทุนและประกอบธุรกิจเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ภาคธุรกิจของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปูมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยนิคมอุตสาหกรรมบางปูได้ใช้ระบบประปาและไฟฟ้า จากการประปานครหลวงและการไฟฟ้านครหลวง มีการใช้ไฟฟ้าแรงสูงขนาด 24 กิโลโวลต์ 3,000 คู่สาย มีระบบบำบัดน้ำเสีย 3 แห่ง บำบัดด้วยระบบ Activated Sludge ความสามารถในการบำบัด 45,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน และ 3,600 ลูกบาศก์เมตร/วัน และระบบ

Rotation Biological Contractor (R.B.C.) ความสามารถในการบำบัด 2,300 ลูกบาศก์เมตร/วัน มีเตาเผาขยะในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป 2 แห่ง ความสามารถการเผา 100 ตัน/วัน และความสามารถการเผา 48 ตัน/วัน สำหรับขยะอันตราย (นิคมอุตสาหกรรมบางปู, 2564)

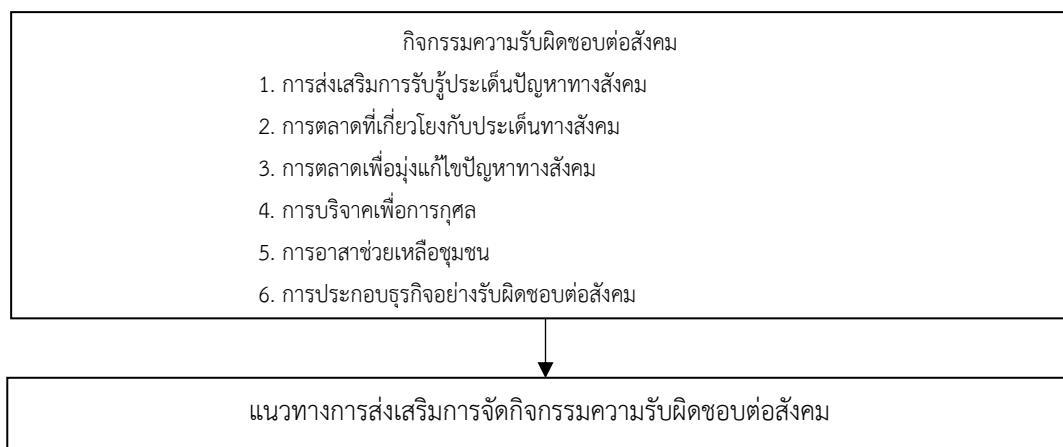
อย่างไรก็ตามนับว่าเป็นเรื่องน่ายินดี ที่ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมได้หันมาให้ความสำคัญวัฒนธรรมพุทธศาสนากับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมกันมากขึ้น ดังเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของการดำเนินกิจกรรมด้าน CSR ของบริษัทต่าง ๆ ที่มีแนวคิดก้าวหน้าและมองเห็นอนาคตว่า ธุรกิจไม่สามารถเติบโต ได้บนซากปรักหักพังของสังคม ด้วยสำนึกรับผิดชอบต่อทั้งในมิติของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามเป้าหมายของนิคมอุตสาหกรรมบางปู จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนและให้ความสำคัญกับสังคมและวัฒนธรรมมากขึ้น โดยมีวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ซึ่งถือเป็นวัดมีบทบาทในฐานะเป็นศูนย์กลางด้านสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งการเปิดพื้นที่สาธารณะ หรือเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับศาสนา วัฒนธรรมอื่น ๆ ในรูปแบบของเครือข่าย เหมาะสำหรับการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสังคมมากมาย และเป็นวัดที่อยู่ใกล้เคียงกับนิคมอุตสาหกรรมบางปู จึงถือได้ว่าเป็นสถานที่เหมาะสมในการทำกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา จะเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชนและองค์กรให้เพิ่มมากขึ้น เกิดการร่วมคิด ร่วมพัฒนา ร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นระหว่างกัน ทำให้เป็นพลังบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรขับเคลื่อนชุมชนให้เข้มแข็ง ย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้การแก้ปัญหาและสร้างความเจริญให้กับชุมชนหรือหมู่บ้านของตน (เทศบาลตำบลบางปู, 2564) จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น การมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) รวมถึงปณิธานแน่วแน่ในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องแนวทางการส่งเสริมการจัดการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมีวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง เนื่องจากวัดเป็นศาสนสถานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสังคม ชุมชน และวัฒนธรรม ที่อยู่ในพื้นที่มาเป็นเวลานานและเพื่อการตอบสนองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปูให้ดีขึ้นต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมีวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง
2. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการจัดการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมีวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงแนวทางการส่งเสริม การจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมีวัตถุประสงค์วิจัยเป็นศูนย์กลางผ่านกรอบแนวคิดของ Philip & Nancy (2005) โดยมีแนวคิดที่มุ่งเน้นให้องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ด้วยการประกอบธุรกิจอย่างรอบคอบ และช่วยเหลือด้วยทรัพยากรที่องค์กรธุรกิจมีอยู่ ซึ่งถูกนำมาปรับใช้เพื่อตั้งประเด็นคำถามในการศึกษาวิจัย 6 ประการ ดังนี้ 1) การส่งเสริมการรับรู้ประเด็นปัญหาทางสังคม 2) การตลาดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางสังคม 3) การตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาทางสังคม 4) การบริจาคเพื่อการกุศล 5) การอาสาช่วยเหลือชุมชน และ 6) การประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล และถูกนำมาใช้เพื่อหาแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงประเด็น

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นเป็นรูปแบบการวิจัยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหาร หรือหัวหน้า บริษัทต่าง ๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรม และนักวิชาการที่มีความรู้ทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม CSR จำนวน 10 คน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัด เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 10 คน ผู้เข้าร่วมประชุมระดมสมอง ได้แก่ ผู้มีส่วนได้เสียกับการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ บริษัท วัด และชุมชน (ผู้บริหารบริษัท พระ มัคคานายก ครู ผู้นำชุมชน) จำนวน 15 คน และผู้เข้าร่วมแบบการสนทนากลุ่ม คือ นักวิชาการที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 5 คน โดยคุณสมบัติของแต่ละกลุ่มในการคัดเลือก ได้แก่ เป็นผู้บริหารที่รับผิดชอบต่องานด้าน CSR

โดยตรง มีประสบการณ์ทำโครงการร่วมกับวัดศรีจันทร์ฯ มาแล้วอย่างน้อย 2 ครั้ง นักวิชาการที่มีความรู้ทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม CSR จากมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัด จะทำโดยขอความร่วมมือจากพระวัดศรีจันทร์ฯ มีคนยาก ครู ผู้นำชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง มีแนวสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ วัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ และชื่อบริษัท โดยมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์การจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม เหตุผลที่ไม่เคยเข้าร่วมจัดกิจกรรม การประสงค์เข้าร่วมกิจกรรม รูปแบบและกิจกรรมที่สนใจ บริษัทจัดกิจกรรมใด เป้าหมายในการจัดกิจกรรม ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม ปัจจัยที่ทำให้การจัดกิจกรรมบรรลุเป้าหมาย ปัญหาในการจัดกิจกรรม ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา และแนวทางในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ส่วนที่ 2 แบบประชุมระดมสมอง โดยมีวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง มีแนวคำถามการประชุมระดมสมองเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ การปรับปรุงพัฒนากิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น ความคิดเห็นเกี่ยวกับการช่วยพัฒนาวัดและชุมชน ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขในการจัดกิจกรรม และแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ส่วนที่ 3 แบบการสนทนากลุ่ม โดยมีวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง การนำเสนอปัญหาในการจัดกิจกรรม สาเหตุของการเกิดปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา แนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรม การมุ่งเน้นหรือการพัฒนาในการจัดกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จ

การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เอกสารชั้นต้น เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลโดยตรง โดยการสัมภาษณ์ประชุมระดมสมอง และการสนทนากลุ่ม เอกสารชั้นรอง โดยการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีการวิเคราะห์ข้อมูล แบบต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อเชื่อมโยงและก่อให้เกิดประโยชน์รวมถึงบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยการจัดระเบียบข้อมูล (Data Organizing) แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ดำเนินการบันทึกเสียงและจดบันทึก โดยมีกรออดข้อความและจัดระเบียบเก็บไว้ เนื่องจากหากจำเป็นต้องมีการแก้ไขช่วงเวลาข้อมูลเพื่อความเหมาะสม และสละสลวยในภาษาก็สามารถแก้ไขได้ แต่ต้องยังคงความหมายเดิมและอารมณ์ของผู้ให้ข้อมูลไว้ ด้านเนื้อหาได้ดำเนินการตรวจสอบความน่าเชื่อถือและความเที่ยงตรงก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ได้มีความหมายตรงตามให้ผู้ให้ข้อมูลบอกเล่า โดยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า 4 ด้าน ดังนี้ การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี การตรวจสอบสามเส้าด้านแหล่งข้อมูล การตรวจสอบทฤษฎีสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Denzin, 1970) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากเอกสารแบบสัมภาษณ์ที่ยังไม่ได้ตีความ หรือวิเคราะห์มาจัดเรียงจัดประเภทหรือเปรียบเทียบ เพื่อนำมาวิเคราะห์ว่าข้อมูลต่าง ๆ มีความหมายอะไรน่าจะตรงกับประเด็นกับ

เรื่องที่กำลังศึกษาวิจัย นำเสนอข้อมูลโดยวิธีการพรรณนา ทำการสรุป ตีความ ที่ตรงประเด็นของผลการศึกษาวิจัย (Conclusion Interpretation Verification) โดยการบรรยาย

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ปัญหาการจัดการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมี วัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง มีดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการขาดการประสานงานระหว่างบริษัทและวัด พบว่า ปัญหาดังกล่าวทำให้กิจกรรม CSR ของบริษัทไม่เข้ากันกับความต้องการของชุมชนและวัด เนื่องจากขาดการเข้าใจและการสื่อสารที่ไม่เพียงพอระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งการประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างบริษัทและวัด เป็นกุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จของกิจกรรม CSR บริษัท นอกจากนี้ ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบต่อทั้งสองฝ่ายยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การประสานงานขาดอยู่ บริษัทมีหน้าที่ในการดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ในขณะที่วัดมีหน้าที่ในการเผยแผ่ศาสนาและช่วยเหลือสังคม จากการสัมภาษณ์พบว่า ทั้งสองฝ่ายมักไม่เข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบต่ออีกฝ่ายอย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลให้ขาดการประสานงานที่เหมาะสม และการสื่อสารที่ไม่เพียงพอจากความขาดการสื่อสารนี้ทำให้ทั้งสองฝ่ายไม่สามารถทราบถึงความต้องการของกันและกันได้อย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลให้กิจกรรม CSR ที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของวัดและชุมชน ดังบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 กล่าวว่า "บริษัทมีนโยบายในการมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชนผ่านกิจกรรม CSR กับวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์มาแล้วหลายครั้ง แต่ตัวอย่างกิจกรรมที่ยกมา เช่น การบริจาคสิ่งของและกิจกรรมจิตอาสาทำความสะอาดชุมชน ไม่ได้สะท้อนถึงการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ"

2. ปัญหาการขาดความร่วมมือจากชุมชน พบว่า สาเหตุหลักของปัญหานี้มาจากประชาชนในชุมชนบางส่วนยังไม่เข้าใจถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม CSR ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ ประชาชนในชุมชนบางคนอาจมีความกังวลเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาด้านความปลอดภัย ปัญหาด้านเวลา หรือปัญหาด้านค่าใช้จ่าย ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้การมีส่วนร่วมของชุมชนยังไม่เต็มศักยภาพ ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จของกิจกรรม CSR ของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ ดังบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 ที่กล่าวว่า "บริษัทพยายามสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนผ่านกิจกรรม CSR ที่หลากหลาย โดยร่วมมือกับวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์จัดกิจกรรมด้านการศึกษา สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมประเพณีมาแล้วหลายครั้ง อย่างไรก็ตาม ยังมีอุปสรรคบางประการ ที่ทำให้การมีส่วนร่วมของชุมชนยังไม่เต็มศักยภาพ" ดังนั้นบริษัทควรอธิบายถึงประโยชน์ของกิจกรรม CSR ให้ชุมชนเข้าใจ เพื่อแก้ปัญหาคงกังวลของประชาชน (ความปลอดภัย เวลา ค่าใช้จ่าย) มีการสนับสนุนเงินทุน สิ่งของ หรืออาสาสมัครแก่ชุมชน และประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม

3. ปัญหาการจัดกิจกรรมที่ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชน พบว่า การจัดกิจกรรมที่ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชนมักจะไม่มีประสิทธิภาพ และอาจทำให้ชุมชนไม่ได้รับประโยชน์จริง ดังบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3 ที่กล่าวว่า “การจัดกิจกรรมที่ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชนมักจะไม่มีประสิทธิภาพ และอาจทำให้ชุมชนไม่ได้รับประโยชน์จริง ดังนั้น การฟังความต้องการและความคาดหวังของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญที่องค์กรต้องพิจารณาในการวางแผนกิจกรรม โดยการรวบรวมข้อมูลและทำสานเสวนากับชุมชนจะช่วยให้กิจกรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสร้างความเชื่อมโยงที่เข้มแข็งระหว่างองค์กรกับชุมชนได้อย่างดี”

4. ปัญหาการจัดกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับเวลาที่บุคลากรสามารถเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า บริษัทเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและวัด เช่น กิจกรรมบิ๊กลีนนิ่งเดย์ เพื่อปลูกจิตสำนึกให้รู้จักรักษาสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชนและวัด และกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีแท้เทียนพรรษา แต่เนื่องจากกิจกรรมที่จัดขึ้นตรงกับเวลาทำงานของบริษัท จึงมีข้อจำกัดในการเข้าร่วม เนื่องจากพนักงานของบริษัทส่วนใหญ่มีเวลาทำงานที่จำกัด เป็นปัญหาที่พบได้บ่อย ประกอบกับบางบริษัทอาจมีนโยบายที่เข้มงวดในการลางานหรือเข้าร่วมกิจกรรมนอกเวลาทำงาน ทำให้พนักงานไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรม CSR ได้อย่างเต็มที่ พนักงานส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรม CSR มักมีเจตนาที่ดีในการช่วยเหลือสังคมและชุมชน ดังบทสัมภาษณ์ของคุณศรัณยามณีฉาย ผู้จัดการส่วนสำนักงาน บริษัท จินปาว พรซิซัน อินด์สทรี จำกัด ที่กล่าวว่า “เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและวัด เช่น กิจกรรมบิ๊กลีนนิ่งเดย์ เพื่อปลูกจิตสำนึกให้รู้จักรักษาสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชนและวัด และกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีแท้เทียนพรรษา แต่เนื่องจากกิจกรรมที่จัดขึ้นตรงกับเวลาทำงานของบริษัท จึงมีข้อจำกัดในการเข้าร่วม” ดังนั้นควรแก้ปัญหาโดยการจัดกิจกรรมอาสาสมัครในวันหยุดสุดสัปดาห์หรือช่วงเย็น โดยสนับสนุนให้พนักงานลาเพื่อทำงานอาสาสมัคร หรือทำการบริจาคเงินหรือสิ่งของจำเป็นให้กับชุมชน โดยไม่จำเป็นต้องรอการจัดกิจกรรมในเวลาทำงานของบริษัท วิธีนี้ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและความเชื่อมั่นในทีมงานได้ในระยะยาว และสร้างผลกระทบที่ดีต่อภาพลักษณ์และความเชื่อถือของบริษัทในสังคมด้วย

จากการจัดการสนทนากลุ่ม ได้ร่วมกันหาแนวทางในการแก้ปัญหาและส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู ซึ่งระบุว่าปัญหาการจัดการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมีวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง คือ ปัญหาความร่วมมือของชุมชนมีน้อย เนื่องจากชุมชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ปัญหานี้เกิดจากชุมชนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ชุมชนอาจมองว่า CSR เป็นกิจกรรมที่บริษัททำเพื่อตอบแทนสังคม แต่ไม่ได้มีความสำคัญต่อชุมชนโดยตรง ส่งผลให้ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม CSR ของบริษัท ปัญหาบริษัทมาร่วมกิจกรรมกับทางวัดน้อย เนื่องจากบริษัทขาดแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ปัญหานี้เกิดจากบริษัทอาจมองว่ากิจกรรม CSR เป็นภาระหรือค่าใช้จ่ายที่บริษัทต้องแบกรับ

โดยไม่ได้มองว่ากิจกรรม CSR สามารถส่งผลดีต่อบริษัทได้ เช่น การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร การสร้างความผูกพันกับชุมชน การลดความเสี่ยงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องการประชาสัมพันธ์ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์กิจกรรม ปัญหาที่เกิดจากวัตถุประสงค์ของการเข้าถึงชุมชนหรือสื่อมวลชน ส่งผลให้ไม่สามารถประชาสัมพันธ์กิจกรรม CSR ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการประชุมระดมสมอง พบว่ามีปัญหาหลายประการที่ควรได้รับการแก้ไข ดังนี้

1. ปัญหาด้านแนวทางการจัดกิจกรรม พบว่า กิจกรรมไม่ตรงกับแนวทางของสถานประกอบการ กำหนดวันจัดกิจกรรมที่ชัดเจนเพื่อไม่ให้กระทบการทำงานของสถานประกอบการ กิจกรรมเป็นตัวกำหนดคุณภาพของบุคลากร ทั้งนี้เกิดจากทัศนคติของสถานประกอบการบางแห่งที่มองว่ากิจกรรม CSR ควรมุ่งเน้นไปที่พื้นที่ห่างไกลที่ขาดแคลนมากกว่าพื้นที่ที่อยู่ใกล้ตัวเมือง อาจเป็นเพราะสถานประกอบการมองว่าพื้นที่ห่างไกลนั้นมีความยากลำบากมากกว่า จึงต้องการความช่วยเหลือมากกว่า อย่างไรก็ตาม ระบบ CSR มุ่งเน้นให้สถานประกอบการรับผิดชอบต่อสังคมที่มีอยู่บริเวณใกล้เคียงในรัศมี 5 กิโลเมตร เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน อาจเป็นเพราะสถานประกอบการไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางของกิจกรรม CSR จึงทำให้กิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการหรือศักยภาพของสถานประกอบการ กิจกรรม CSR มักจัดขึ้นในเวลางานของพนักงาน ซึ่งอาจทำให้พนักงานไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ สถานประกอบการบางแห่งอาจมองว่ากิจกรรม CSR เป็นกิจกรรมเสริมสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร ทำให้ขาดความมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรม CSR อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของ ผู้เข้าร่วมประชุมระดมสมองคนที่ 1 ที่กล่าวว่า “กิจกรรมไม่ตรงกับแนวทางของสถานประกอบการ กำหนดวันจัดกิจกรรมที่ชัดเจนเพื่อไม่ให้กระทบการทำงานของสถานประกอบการ กิจกรรมเป็นตัวกำหนดคุณภาพของบุคลากร”

2. ปัญหาด้านเวลาจัดกิจกรรม พบว่า เป็นปัญหาที่พบได้บ่อยในสถานประกอบการ โดยสถานประกอบการส่วนใหญ่มักกำหนดวันจัดกิจกรรมในวันหยุด ซึ่งทำให้พนักงานส่วนใหญ่ไม่สะดวกเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากต้องทำงานในวันธรรมดา ปัญหานี้ส่งผลให้พนักงานไม่สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการได้อย่างเต็มที่ ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น พนักงานรู้สึกไม่มีส่วนร่วมในองค์กร ขาดความผูกพันกับองค์กร ส่งผลเสียต่อประสิทธิภาพการทำงาน เป็นต้น ดังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมระดมสมองคนที่ 8 ที่กล่าวว่า “ปัญหาด้านเวลาของแต่ละองค์กรที่ไม่ตรงกัน และปัญหาการขาดความร่วมมือจากบางองค์กร”

3. ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า การประชาสัมพันธ์กิจกรรมไม่ทั่วถึงและล่องหน ทำให้ประชาชนในชุมชนไม่ได้รับการแจ้งข้อมูลข่าวสารของกิจกรรม ดังนั้น สถานประกอบการควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมอย่างทั่วถึงและชัดเจน มีการติดต่อสื่อสารกับชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนทุกช่วงวัยมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 10 ที่กล่าวว่า “การประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงในหลายช่องทาง และการจัดให้มีการจัดกิจกรรมในวันทำงานแทนวันหยุด

เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่จะสะดวกเข้าร่วมกิจกรรมในวันทำงานมากกว่า” ยังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้เข้าร่วมประชุมระดมสมองคนที่ 4 ที่ระบุว่า “ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี การติดต่อสื่อสาร ชุมชนให้ความสนใจน้อย โรงงานบริษัทร่วมกิจกรรมน้อย” รวมถึงผู้เข้าร่วมประชุมระดมสมองคนที่ 5 ได้ระบุความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า “การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงและล่งหน้า ทำให้ประชาชนในชุมชนไม่ได้รับการแจ้งข้อมูลข่าวสารของกิจกรรม” และผู้เข้าร่วมประชุมระดมสมองคนที่ 7 ยังกล่าวว่า “ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี การติดต่อสื่อสาร ชุมชนให้ความสนใจน้อย โรงงานบริษัทร่วมกิจกรรมน้อย”

4. ปัญหาด้านความร่วมมือ พบว่า การมีส่วนร่วมของบริษัทและโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมทั้งที่อยู่ในและนอกนิคมอุตสาหกรรม ควรมีมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมเป็นหน่วยการผลิตที่มีผลกระทบต่อชุมชนทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ความร่วมมือระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยความร่วมมือดังกล่าวควรครอบคลุมทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาด้านความร่วมมือระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชน โดยระบุว่า "การมีส่วนร่วมของบริษัทและโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมทั้งที่อยู่ในและนอกนิคมอุตสาหกรรม ควรมีมากขึ้นกว่าเดิม มีบริษัทและโรงงานที่เข้าร่วมกิจกรรมกับทางวัดศรีจันทร์ ประดิษฐ์น้อยเมื่อเทียบกับจำนวนโรงงานทั้งหมดในเขตพื้นที่โดยตรงของทางวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์"

ส่วนที่ 2 แนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปูจากการสัมภาษณ์เชิงลึกได้มีการระบุแนวทางดังนี้

1. การกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่ชัดเจนและครอบคลุมของบริษัทที่เข้าร่วมโครงการ โดยกำหนดนโยบายด้านความรับผิดชอบต่อสังคมควรครอบคลุมถึงพันธกิจ ความมุ่งมั่น เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ซึ่งควรสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พันธกิจ ความมุ่งมั่น เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร เป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางและกรอบการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร องค์กรควรพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บริบททางสังคม ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย ชีตความสามารถขององค์กร เป็นต้น เพื่อให้การกำหนดพันธกิจ ความมุ่งมั่น เป้าหมาย มีความเหมาะสมและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แผนการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมควรครอบคลุมถึงกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่องค์กรจะดำเนินการในแต่ละปี โดยควรพิจารณาถึงความต้องการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ชุมชน วัด โรงเรียน หน่วยงานภาครัฐ ฯลฯ เพื่อกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1 ที่กล่าวว่า “อยากให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน หรือบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมกับ

ทางวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ให้มากขึ้น และอยากให้แต่ละบริษัทมีตัวแทนกิจกรรม CSR เข้ามาพูดคุยกับทางวัด ในการจัดกิจกรรม”

2. ส่งเสริมให้บริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปูมีส่วนร่วมจัดกิจกรรม การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบริษัท ในนิคมอุตสาหกรรมบางปูอาจดำเนินการผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น จัดประชุมสัมมนาและการชี้แจงประโยชน์ การสร้างโอกาสในการจัดประชุมหรือสัมมนาเพื่อชี้แจงถึงประโยชน์ที่บริษัทสามารถได้รับจากการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นการเพิ่มภูมิคุ้มกันทางสังคม หรือการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในชุมชนและกับ สาธารณะ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เช่น มีการโปรโมทกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน จัดทำโครงการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพและความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ มีการเผยแพร่ข้อมูล ประชาสัมพันธ์โดยการใช้ช่องทางต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อเพิ่มการรับรู้และสนใจ จากบริษัทภายในนิคม การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การแนะนำและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น โครงการปลูกต้นไม้ หรือการลดการใช้พลาสติก เพื่อสร้างความตระหนักรู้และมี ส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม การประสานงานระหว่างบริษัทและวัด การสร้างความร่วมมือระหว่างบริษัทใน นิคมและวัด ทำให้สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันได้ เช่น กิจกรรมทำความสะอาดวัด หรือโครงการบริจาค สิ่งของหรือเงินช่วยเหลือในชุมชน การให้ความสนับสนุนในการจัดกิจกรรมนอกเวลาทำงาน การสนับสนุนและเปิด โอกาสให้บริษัทมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกเวลาทำงาน เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างพนักงานและชุมชน สะท้อนถึงความหลากหลายของกิจกรรมและวิธีการส่งเสริมให้บริษัทมีส่วนร่วมในนิคมอุตสาหกรรมบางปูอย่าง ทัวถึงและมีประสิทธิภาพ ดังการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2 ที่กล่าวว่า “อยากให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู เข้ามามีส่วนร่วมกิจกับทางวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ให้มากขึ้น” และ สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5 ที่กล่าวว่า “อยากให้จัดกิจกรรมนั้นไม่ตรงกับเวลาทำงาน ของบริษัท (ถ้าไม่ได้ก็ไม่เป็นไรแต่ก็มาร่วมกิจกรรมได้อยู่) แนวทางในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมขึ้นกับทางที่จะ จัดทำหนังสือเชิญร่วมกิจกรรม หรือกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย”

3. จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและวัด กิจกรรมเหล่านี้จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม ช่วยให้ชุมชนและวัดเกิดความเข้มแข็ง และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน ในการจัด กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและวัดนั้น สิ่งสำคัญคือต้องดำเนินการผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม ของประชาชน โดยอาจดำเนินการผ่านการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนและวัด เพื่อรวบรวมข้อมูลและ ความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชนและวัด ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ผู้จัดกิจกรรมสามารถวางแผนและ ดำเนินกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม เช่น กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ กิจกรรมพัฒนาทักษะ ชีวิต กิจกรรมพัฒนาเยาวชน กิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กิจกรรมปลูกป่า กิจกรรมเก็บขยะ กิจกรรมรณรงค์ลดใช้ พลาสติก กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี กิจกรรมสืบสานวัฒนธรรม กิจกรรมอนุรักษ์ประเพณี เป็นต้น

โดยผู้จัดกิจกรรมควรพิจารณาถึงความต้องการของชุมชนและวัดเป็นสำคัญ เพื่อให้กิจกรรมเกิดประโยชน์สูงสุด และบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6 ที่กล่าวว่า “ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่อไป โดยอาจประสานงานกับวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ เพื่อหาหรือเกี่ยวกับกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและวัด”

4. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ทราบอย่างทั่วถึง สามารถทำได้ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ การประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายของชุมชนและวัด เช่น การประกาศผ่านหอกระจายเสียง การติดป้ายประชาสัมพันธ์ การกระจายข่าวผ่านกลุ่มไลน์หรือเฟสบุ๊กกลุ่มชุมชน โดยอาจมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องล่วงหน้า เพื่อสร้างความชัดเจนและความเข้าใจที่ตรงกัน นอกจากนี้ควรมีการติดตามผลของการประชาสัมพันธ์ เพื่อประเมินว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด และหากพบว่ามีกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่มที่ยังไม่ได้รับทราบข้อมูลกิจกรรม ก็ควรมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเหล่านั้นได้มากที่สุด ดังผลการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4 ที่กล่าวว่า “การประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจนให้มากขึ้นในการร่วมกิจกรรมของบริษัท ให้บริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปูและชุมชนร่วมมือในการจัดกิจกรรม โดยอาจมีการประสานงานกันล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความร่วมมือและความเข้าใจที่ตรงกัน” และสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8 ที่กล่าวว่า “ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้บริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปูทราบอย่างทั่วถึง” อีกทั้ง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 10 ยังกล่าวว่า “การประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของทางวัดยังไม่กว้างขวาง กลุ่มผู้ประกอบการบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปูบางบริษัทไม่ทราบว่าทางวัดมีกิจกรรม จึงควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึง”

แนวทางที่ได้จากการจัดการสนทนากลุ่ม พบว่า แนวทางแรก คือ ควรสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ CSR ให้กับชุมชน เช่น การจัดอบรม สัมมนา หรือนิทรรศการ เพื่อให้ชุมชนเข้าใจความหมายและประโยชน์ของ CSR สื่อสารข้อมูล CSR ของบริษัทให้ชุมชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง เช่น ผ่านสื่อมวลชน เว็บไซต์ หรือสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ชุมชนรับรู้ถึงกิจกรรม CSR ที่บริษัทกำลังทำอยู่ ออกแบบกิจกรรม CSR ที่ตอบสนองความต้องการของบริษัท เช่น กิจกรรมที่สอดคล้องกับธุรกิจของบริษัท กิจกรรมที่ช่วยลดต้นทุนหรือเพิ่มรายได้ให้กับบริษัท เพื่อให้กิจกรรม CSR เกิดประโยชน์ต่อบริษัท นำเสนอผลลัพธ์ที่บริษัทจะได้รับจากกิจกรรม CSR เช่น ผลตอบแทนทางการเงิน ผลตอบแทนทางสังคม หรือผลตอบแทนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชุมชนเห็นว่าบริษัทได้รับประโยชน์จากการทำ CSR เช่นกัน สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน เช่น โรงเรียน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถประชาสัมพันธ์กิจกรรม CSR ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์กิจกรรม CSR เพื่อให้สามารถเผยแพร่ข้อมูล CSR ไปยังชุมชนได้อย่างทั่วถึง ส่วนแนวทางที่สองเป็นการแก้ปัญหาที่การปฏิบัติจริง โดยการกำหนดแผนหรือปฏิทินกำหนดการทั้งปี จะช่วยให้วัดสามารถบริหารจัดการกิจกรรม CSR ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ในการประชุมระดมความคิดเห็นไปใน

ทิศทางเดียวกันว่า ควรจัดกิจกรรมที่ตรงกับแนวทางและความต้องการของสถานประกอบการ กำหนดวันจัดกิจกรรมที่ชัดเจนและสอดคล้องกับวันหยุดของสถานประกอบการ ติดตามประเมินผลกิจกรรมเพื่อปรับปรุงพัฒนา กิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ทั่วถึงและชัดเจน เพื่อแจ้งให้บริษัทและโรงงานทุกแห่ง ทราบและเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ ควรจัดให้มีการจัดกิจกรรมในวันทำงานเป็นบางกิจกรรม เพื่อให้พนักงานสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้มากขึ้น ประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ทั่วถึงและชัดเจน ติดต่อสื่อสารกับ ชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของชุมชน เชิญชวนโรงงานบริษัทให้เข้าร่วมกิจกรรม มากขึ้น ประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ทั่วถึงและล่วงหน้าอย่างน้อย 2 สัปดาห์ก่อนวันจัดกิจกรรม จัดให้มีกิจกรรมที่ หลากหลายและครอบคลุมทุกช่วงวัย เพื่อให้ประชาชนในชุมชนทุกช่วงวัยมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมและได้รับ ประโยชน์จากกิจกรรม จัดให้มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างวัด โรงเรียน ชุมชน และ บริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู และประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อหารือและแก้ไขปัญหาในชุมชนร่วมกัน ทั้งนี้การจัดการกิจกรรม CSR ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู ยังมีปัญหาหลายประการ แนวทางแก้ไขคือ กำหนดนโยบาย CSR ส่งเสริมให้บริษัทมีส่วนร่วม จัดกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการ และประชาสัมพันธ์กิจกรรม อย่างทั่วถึง แนวทางเหล่านี้สามารถนำไปใช้กับนิคมอุตสาหกรรมอื่น ๆ ทั่วประเทศ จากผลการศึกษานำมา สรุปลให้อยู่ในรูปแบบตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปผลการศึกษา

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไขส่งเสริม
1. การขาดการประสานงานระหว่างบริษัทและวัด	- ขาดการเข้าใจ - การสื่อสารที่ไม่เพียงพอ	- จัดประชุมร่วมระหว่างบริษัทและวัดเพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกัน - ตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อดูแลกิจกรรม - ออกแบบกิจกรรม CSR ที่เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์หรือบริการของบริษัท
2. การขาดความร่วมมือจากชุมชน	- ประชาชนไม่เข้าใจประโยชน์ - กังวลเรื่องความปลอดภัย/เวลา/ค่าใช้จ่าย	- อธิบายประโยชน์ของกิจกรรม CSR ให้ชุมชนเข้าใจ - แก้ไขความกังวลของประชาชน (ความปลอดภัย เวลา ค่าใช้จ่าย) - สนับสนุนเงินทุน สิ่งของ หรืออาสาสมัครแก่ชุมชน - ประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม
3. จัดกิจกรรมที่ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชน	- ขาดการทำความเข้าใจความต้องการของชุมชน	- ศึกษาความต้องการของชุมชนและวัด ก่อนจัดกิจกรรม - จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการและความเชื่อมั่นของชุมชน - จัดทำसानเสวนาเพื่อเข้าใจความต้องการของชุมชนและวัด
4. จัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับเวลาทำงานของบริษัท	- พนักงานมีเวลาทำงานจำกัด - นโยบายลา/เข้าร่วมกิจกรรมเข้มงวด	- จัดกิจกรรมอาสาสมัครในวันหยุดสุดสัปดาห์หรือช่วงเย็น - สนับสนุนให้พนักงานลาเพื่อทำงานอาสาสมัคร - บริจาคเงินทุนหรือสิ่งของจำเป็นให้กับชุมชน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ปัญหาการจัดการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมี วัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง พบว่า ปัญหาหลัก ๆ ที่ควรระวังและพัฒนา ได้แก่ 1) ปัญหาการขาด การประสานงานระหว่างบริษัทและวัด ปัญหาในการประสานงานระหว่างบริษัทและวัดทำให้กิจกรรม CSR ของ บริษัทไม่เข้ากันกับความต้องการของชุมชนและวัด เนื่องจากขาดการเข้าใจและการสื่อสารที่ไม่เพียงพอระหว่าง ฝ่ายต่าง ๆ แนวทางในการแก้ไขปัญหานี้คือ การจัดประชุมร่วมระหว่างบริษัทและวัด เพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกัน และมีการสร้างคณะกรรมการร่วมเพื่อดูแลกิจกรรม นอกจากนี้ยังควรมีการออกแบบกิจกรรม CSR ที่เชื่อมโยงกับ ผลิตภัณฑ์หรือบริการของบริษัท เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีประโยชน์แก่สังคมและภาคธุรกิจในระยะยาว โดยมีการอ้างอิง แนวคิดจาก Philip & Nancy (2005) เพื่อเสริมความถูกต้องและความน่าเชื่อถือในแนวทางการแก้ไขปัญหา ดังกล่าวด้วยแหล่งที่มาที่เป็นประโยชน์ 2) ปัญหาการขาดความร่วมมือจากชุมชน กิจกรรม CSR ของบริษัทจะ ประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องมีความร่วมมือจากชุมชน หากชุมชนขาดความสนใจหรือความร่วมมือ จะทำให้กิจกรรมไม่บรรลุวัตถุประสงค์ สาเหตุหลักของปัญหานี้มาจากประชาชนในชุมชนบางส่วนยังไม่เข้าใจถึง ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม CSR ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ ประชาชนในชุมชน บางคนอาจมีความกังวลเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาด้านความปลอดภัย ปัญหาด้านเวลา หรือปัญหาด้าน ค่าใช้จ่าย ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม มีความหมายใกล้เคียงกับแนวคิดของ Philip & Nancy (2005) ในเรื่องการบริจาคเพื่อการกุศล ซึ่งรวมถึงการสนับสนุนเงินทุนหรือสิ่งของให้กับชุมชน การอาสาช่วยเหลือ ชุมชน และการประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้บริษัทสามารถรับรู้และแก้ไขปัญหาการขาดความร่วมมือจากชุมชนให้เป็นอย่างดีเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 3) ปัญหาการจัดการกิจกรรมที่ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชน การจัดกิจกรรม CSR ควรจัดเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน เพราะถ้าไม่จะทำให้ ชุมชนขาดความสนใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรม บริษัทบางแห่งอาจขาดการทำความเข้าใจความต้องการของชุมชน ไม่ได้สอบถามหรือศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนก่อน ผลคือ กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชน ทำให้ชุมชนขาดส่วนร่วมในกิจกรรม CSR ของบริษัท 4) ปัญหาการจัดการกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับเวลาทำงานของ บริษัท พนักงานมีเวลาทำงานที่จำกัด และบางบริษัทมีนโยบายลา/เข้าร่วมกิจกรรมนอกเวลาเข้มงวด ทำให้ พนักงานไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรม CSR ได้เต็มที่ พนักงานที่อยากช่วยเหลือสังคม อาจไม่มีโอกาสแสดงออกได้เต็มที่ พนักงานที่ลาไปร่วมกิจกรรม อาจรู้สึกเสียเวลา/เสียโอกาสในการทำงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพ พนักงานที่ ลาไปร่วมน้อย อาจเป็นภาพสะท้อนว่าบริษัทไม่ให้ความสำคัญ ส่งผลต่อภาพลักษณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อมีการจัด กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับเวลาทำงานของบริษัทนั้น มีความสำคัญตามทฤษฎีของ Philip & Nancy (2005) ในเรื่องของอาสาช่วยเหลือชุมชน เพราะพนักงานมักจะไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรม CSR ได้อย่างเต็มที่ ทำให้

องค์กรไม่ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมดังกล่าวได้ แก้ปัญหาโดยการจัดกิจกรรมอาสาสมัครในวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือช่วงเย็น โดยสนับสนุนให้พนักงานลาเพื่อทำงานอาสาสมัคร หรือทำการบริจาคเงินทุนหรือสิ่งของจำเป็นให้กับชุมชน โดยไม่จำเป็นต้องรอการจัดกิจกรรมในเวลางานของบริษัท วิธีนี้ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและความเชื่อมั่นในทีมงานได้ในระยะยาว และสร้างผลกระทบที่ดีต่อภาพลักษณ์และความเชื่อถือของบริษัทในสังคมด้วย

2. แนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู พบว่า การส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปูสามารถเรียงแบบที่เข้าใจง่าย ได้แก่ 1) กำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน เริ่มต้นด้วยการกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานที่เน้นความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างชัดเจน โดยควรระบุพันธกิจ มุ่งหมาย และแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของบริษัท 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบริษัท สนับสนุนให้บริษัทมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างความหลากหลายและครอบคลุมมากขึ้น โดยการใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น การจัดประชุม การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และการเผยแพร่ข้อมูล 3) จัดกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของชุมชน โดยควรให้โอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและดำเนินกิจกรรม และ 4) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนใจและสนับสนุนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวสามารถนำไปใช้เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในพื้นที่อื่น ๆ โดยคำนึงถึงบริบทและข้อจำกัดของแต่ละพื้นที่เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสังคมท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม อาจเป็นเพราะบริษัทมีบทบาทสำคัญต่อสังคมอาจเกิดจากการที่บริษัทไม่เพียงแต่สร้างสินค้าและบริการเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมอีกด้วย การดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมกลายเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้บริษัทสามารถตอบสนองสังคมและสร้างความยั่งยืนได้ กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมช่วยสร้างผลประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับบริษัท เช่น การเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของบริษัท การดึงดูดและรักษาพนักงานที่มีความสามารถ การเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ และการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน อีกทั้งยังช่วยลดความเสี่ยงจากปัญหาทางสังคมอีกด้วย การจัดกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะชุมชนมีความต้องการที่หลากหลาย ดังนั้น บริษัทควรให้โอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและดำเนินกิจกรรม และประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ทราบอย่างทั่วถึงเพื่อเพิ่มความสนใจและสนับสนุนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม การติดตามผลและประเมินผลกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้บริษัทสามารถพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ เช่น การส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในนิคมอุตสาหกรรมบางปู จะสามารถสร้างผลประโยชน์ต่อทั้งบริษัทและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางที่นำเสนอในบทความนี้สามารถนำไปใช้เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในพื้นที่อื่น ๆ โดยคำนึงถึงบริบท

และข้อจำกัดของแต่ละพื้นที่เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสังคมท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับออร์วีร์ ทองเกื้อ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม: กรณีศึกษา บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด พบว่า การพัฒนาศักยภาพความสามารถของพนักงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ CSR IN SCHOOL ตามหลักการประเมินแบบ CIPP-I Model จะช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของบริษัท ดึงดูดและรักษาพนักงานที่มีความสามารถ เพิ่มโอกาสทางธุรกิจ เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และลดความเสี่ยงจากปัญหาทางสังคม ชุมชนมีความต้องการที่หลากหลาย บริษัทควรจัดกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน โดยให้โอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและดำเนินกิจกรรม และการประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ทราบอย่างทั่วถึง จะช่วยเพิ่มความสนใจและสนับสนุนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมและช่วยให้บริษัทสามารถพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพได้อย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับการศึกษาของ ภรณ์ภา บัวทิพวรรณ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย: กรณีศึกษาบริษัท ด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับรางวัล เกียรติยศจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี 2561 ผลการศึกษาพบว่า ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ทั้ง 3 แห่งมีความรับผิดชอบต่อสังคมสูง มุ่งเน้นกิจกรรมด้านการศึกษา พัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และอาสาสมัคร องค์กรควรพิจารณากิจกรรมการตลาดเพื่อสังคมเพื่อสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้พลังงาน อีกทั้งยัง สอดคล้องกับ ศราภรณ์ สุภักกุล (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการดำเนินงานในการใช้กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของบริษัท ไออาร์พีซี จำกัด พบว่า บริษัทมีความสำเร็จในการดำเนินงาน CSR โดยมีปัจจัยสำคัญคือการสื่อสารที่ถูกต้องและรวดเร็ว การร่วมมือกับภาครัฐ และการสร้างความเข้าใจและไว้วางใจจากชุมชนและภาครัฐ ข้อเสนอแนะรวมถึงการปรับปรุงการสื่อสารและเพิ่มการร่วมมือกับภาครัฐเพิ่มขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจในการดำเนินงาน CSR อย่างยั่งยืนในชุมชนและภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีวัดเป็นศูนย์กลางร่วมกับบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู ควรกำหนดเป้าหมายและวางแผนการดำเนินกิจกรรม CSR ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน นอกจากนี้ยังควรแต่งตั้งตัวแทนเพื่อเข้าร่วมคณะกรรมการร่วมเพื่อดูแลกิจกรรม CSR และประสานงานกับบริษัทในการออกแบบกิจกรรม CSR ที่เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์หรือบริการของบริษัท เพื่อสร้างความเข้าใจและแรงจูงใจให้กับชุมชนในการเข้าร่วมกิจกรรม CSR

2. องค์กรเอกชนควรมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้กับบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปูในการจัดกิจกรรม CSR โดยการจัดทำคู่มือเพื่อช่วยให้บริษัทมีการจัดกิจกรรม CSR อย่างเป็นระบบ ร่วมกับวัดและชุมชนในการประเมินผลลัพธ์ของกิจกรรม CSR และร่วมกันพัฒนาโครงการ CSR ให้มีความยั่งยืนในระยะยาว

3. ชุมชนในพื้นที่ควรได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นเพื่อแสดงความต้องการและความสนใจของชุมชน โดยการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการร่วมเพื่อดูแลกิจกรรม CSR และมีส่วนร่วมในกิจกรรม CSR ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู และสามารถเสนอแนะและประเมินผลลัพธ์ของกิจกรรม CSR อย่างเชื่อถือได้ ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

บริษัท ชุมชน และวัด ยังขาดการประสานงาน ขาดความร่วมมือ จากทุก ๆ ฝ่าย อีกทั้งการจัดกิจกรรมยังไม่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชน รวมถึงการจัดกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับเวลาทำงานของบริษัท ทำให้พนักงานมีเวลาจำกัดในการเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและทั่วถึงควรขยายขอบเขตการศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยมีวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์เป็นศูนย์กลาง โดยการแยกออกเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมแต่ละประเภท ทั้งนี้ควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กับการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบและหาแนวทางที่เหมาะสมกับบริบทภายในนิคมอุตสาหกรรมบางปู และเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรม CSR ได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2560). **แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ: กรมโรงงานอุตสาหกรรม.

กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2563). **มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของ**

ผู้ประกอบการ:CSR-DIW. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: พญาพรินตติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

เทศบาลตำบลบางปู. (2564). **ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์**. สืบค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2565 จาก http://www.bangpoo-city.com/main/index.php?option=com_content&view=article&id=3012&Itemid=107.

นิคมอุตสาหกรรมบางปู. (2564). **ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรมบางปู**. สืบค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2565 จาก <https://old.ieat.go.th/bangpoo/>.

ภรณ์มา บัวทิพวรรณ. (2563). **ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย: กรณีศึกษาบริษัทด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี 2561**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต.

ศราภรณ์ สุภักกุล. (2563). **สุดยอดนักสร้างอินโฟกราฟิก -โมชั่นกราฟิก**. สืบค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2565
จาก <https://www.komchadluek.net/kom-lifestyle/262304>.

อนันตชัย ยुरประถม. (2563). **CSR ไม่ได้แปลว่าบริจาค เข้าใจความยั่งยืนภาคธุรกิจแบบ “อนันตชัย
ยुरประถม” ผู้บริหาร SBDi**. สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2567 จาก
https://ngthai.com/sustainability/47547/interviews_anantachai_sbdi/.

อรวีร์ ทองเกื้อ. (2564). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม :**
กรณีศึกษา บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด. การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Denzin, N.K. (1970). **The research act: A theoretical introduction to sociological methods**.
Chicago: Aldine.

Philip, K. & Nancy, L. (2005). **Corporate Social Responsibility – Doing the Most Good for Your
Company and Your Cause**. New Jersey: John Wiley and Sons.